ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Διευθυντής ΑΛΕΚΟΣ Α ΒΡΗΣ
'Οδός Ζαΐμη 136'

Θέατρα

ΗΝΟΤΙΚΟΝ. Θίασος Έλσας Βεργή. Σήμερον δύο τελευταίαι παραστάσεις. Σάρπωτ Χάστινγκς, «Μακρὺς Ὄργη».

ΑΡΙΛΗ. Σήμερον 4—12 «Στάσου! Κύτα! Γέλα!».

ΑΣΤΥ. Σήμερον 4.15—12.15 «Τὸ Πρόσωπον Σκοτώνει στὸν Ἥλιο» ἀκαταλλήλων.

ΑΤΤΙΚΟΝ. Σήμερον 4.30—12.30 «Ἡ Μεγάλη Ὀλυμπιάς» κατάλληλον.

ΑΙΓΛΗ. Σήμερον 4—12 «Τὸ μεγαλύτερο θέαμα τοῦ κόσμου».

ΠΑΛΛΑΣ. Σήμερον 4.15—12.15 «Ἑπτὰ ἡμερινὲς Διακοπές».

ΠΑΛΛΑΣ. Σήμερον 4—12 «Ἡ ἀπόλαυση συμπορίας» καὶ «Σκλάβα τοῦ Πόθου».

ΡΕΞ. Σήμερον 4.15—12.15 «Ὁ Ἥλιος λάμπει γιὰ ὅλους».

Φαρμακεῖα Νυκτός

Ἀναγνωστόπουλος Χαρ. πλατεῖα Ὀρ. Μανδραγοῦ Χρ. Ἀλ. Ὑψηλάντου

Φαρμακεῖα Ι.Κ.Α.

Εὐθυμόπουλος Ἀχ., Ἀγ. Νικολ. 37, Κοντογιάννης Ἰ. Γούναρη Παναλλόπουλος Κων. Γούναρη Μανδραγοῦ Χρ. Ὑψηλάντου 146, Παπαδόπουλος Παν. Ἀγ. Ἀνδρέου 95, Ολύμπου Ἀγγ. Κορίνθου 195, Τριανταλλόπουλος Χρ. Γερμανοῦ 246.

Γεννήσεις

ΑΡΓΥΡΕΝΑ: Ἀντωνίου Λαμπροπούλου, Ἀνδρέου Ἀνδρικοπούλου, Κωνσταντίνου Κολοβούρη, Κωνσταντίνου Ἠλία Ἀρούκατου, Ἀποστόλου Σκόνδρα, Παναγιώτου Κουτσιντεινοῦ, Ἀγγέλου Μαυροειδῆ, Ἀναστασίου Χριστοπούλου, Εὐτυχίου Ἀντωνίου, Δημητρίου Μπουρδάνη, Γεωργίου Καρούσου, Ἰωάννου Νικολοπούλου, Ἀναστασίου Καρλανίδου.

ΘΕΑΙ: Ἀλεξάνδρου Λαμπροπούλου, Βασιλείου Τσογλῆ, Γεωργίου Ἀντωνίου, Περικλέους Μαντᾶ, Γεωργίου Ἀγγελοπούλου, Ἐλευθερίου Ἀμπατζῆ, Νικολάου Πιρπιρῆ, Χρίστου Ἀναστασοπούλου, Κωνσταντίνου Μαστροπούλου, Γεωργίου Κυριαζοπούλου (δίδυμα), Γεωργίου Μποζίκα, Παναγιώτου Θεοχάρη, Νικολάου Τζουραμάνη, Θεμιστοκλέους Γουρδούπη, Εὐαγγέλου Δρακονταειδῆ, Ἀναστασίου Ἀντωνίου, Νικολάου Ζήση, Λεωνίδα Ἀντωνίου Νικολάου Μωϋσίδη, Χαραλάμπους Γιακουμάτου, Νικολάου Ἀναστασίου.

Θάνατοι

Φώτιος Γαρδικιώτης, ἐτῶν 77, Παναγιώτης Καλογιάννης, δύο μηνῶν, Μαρία Μοσχάκη, ἐτῶν 73, Θεόδωρος Γιαρίμογλου, ἐτῶν 44, Δέσποινα Μοσχοβάκη, ἐτῶν 98, Ἰωάννης Βούλγαρης, ἐτῶν 3, Παναγιώτα Πανταζάτου, ἐτῶν 58, Παναγιώτης Εὐαγγέλου, 6 μηνῶν Χάϊδω Κακαρούμπα, ἐτῶν 68, Ἀθανασία Παπαπέτρου, ἐτῶν 41, Μαρία Κοτσοπούλου, ἐτῶν 60, Σπυρίδων Φλαμπουριάρης, ἐτῶν 53, Ἐλευθερία Καλαμπόκα, ἐτῶν 81.

Ἰατροί

Ὁ Δρ. Π. ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς —ὀδοντίατρος, πτυχιοῦχος—Διδάκτωρ, Ἐσωτερικὸς τῶν Πανεπιστημίων Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης, Σικάγου, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του κεῖμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη —Κανακάρη (Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου 3ος ὄροφος τηλέφωνον 56—06.

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΥ ΣΩΤ. Κ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ, τέως ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου Παίδων Ἀθηνῶν «Ἀγλαΐα Κυριακοῦ» ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΠΑΤΡΕΩΣ 23, τηλέφωνον 55—62 Πάτραι.

ΔΡ. ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Ὀρθοπεδικὸς—Χειρουργὸς δι. δάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας Ε.Ε.Σ. Ἐγκατεστάθη ἐν Πάτραις καὶ δέχεται ὁδὸς Κορίνθου ἀρ. 255, τηλέφωνον 50—05.

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς Δ. Παταδόπουλος. (Νοσήματα δέρματος τριχωτοῦ κεφαλῆς, ὀνύχων). Ἀποτρι χώσεις. Ἑρμοῦ — Κανακάρη 118 τηλέφ. 30—61.

Τὸ Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, μετεφέρθη Μαιζῶνος —Φιλοπούμενος ἀριθμὸς 34, ἐναντι Δικαστικοῦ Μεγάρου (Παλαιὸν Τμῆμα Μεταγωγῶν).

ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν ΤΖΑΒΑΛΑ χειρουργοῦ—ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην, Ἑρμοῦ 55, τηλέφωνον 36—32.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΤΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κορίνθου 34. Τηλέφωνον 39—30.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ν. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ Χειρουργὸς Ὀδοντίατρος Ὁδὸς Α. Μιχαλακοπούλου 49 (πρὸ τὴν Ρήγα Φερραίουῆ. Τηλ. 25—37

ΑΘΑΝ. ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Εἰδικὸς Παιδίατρος, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων «Ἀγλαΐα Κυριακοῦ» Ἀθηνῶν. Δέχεται Ἅγιου Νικολάου 41 τηλ. 46—66 Πάτραι.

Ὁ Ἰατρὸς Μικροβιολόγος κ. ΧΡ. ΓΣΑΛΤΑΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Ἐλ. Βενιζέλου 98. τηλ. 22-03

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ Δρ. Σ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑΣ. Διδάκτωρ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Δέχεται Ἁγ. Νικολάου 95. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 23—10

Ὁ παθολόγος Ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. Β. ΛΑΔΑΣ εἰδικὸς ἐπὶ μακρὸν ἐκπαιδευθεὶς ἐν ταῖς Ἡνωμένας Πολιτείαις Ἀμερικῆς, δέχεται: Φιλοποίμενος 21—Πάτραι, τηλέφ. 55—32.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Καναδάρη 126.

Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια Ἰατροῦ ΝΙΚ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ εἰδικοῦ ἀκτινολόγου. Τελευταίου τύπου ἐγκαταστάσεις ἀκτινολογικῶν μηχανημάτων τετραβαλβίδικῶν ΣΗΜΕΝΣ. Δέχεται Ρήγα Φερραίου 105 (πρώην Κλινικὴ Κ. Σταμπουλοπούλου τηλ. 39—75.

Η ΟΛΛΑΝΔΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

δὲν ἄφηναν περιθώρια γιὰ γενναῖες πρωτοβουλίες. Μόνον ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰῶνος καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ 18ου καὶ 19ου μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς ἁπλοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνεμομύλων ἐπέτυχαν ν' ἀποξηράνουν πολλὲς μεγάλες λίμνες στὸ βόρειο Ὁλλανδικὸ Μπεέμστερ τὸ 1612, Πουρμὲρ τὸ 1622, Βόρμερ τὸ 1626, Σέρμερ τὸ 1635 καὶ ἄλλες. Τὸ τελευταῖο στοιχεῖο ποὺ ἀπεξηράνθη μέσα σ' αὐτὴ τὴ σειρὰ τὸ 1852, ἦταν ἡ Θάλασσα τοῦ Χάρλεμ ποὺ ἐνίοτε ἀπειλοῦσε νὰ κατακλύση καὶ αὐτὸ τὸ Ἄμστερνταμ.

Ἐκείνη ἀκριβῶς τὴν ἐποχή, κάνει τὴν ἐμφάνισή της καὶ ἡ ἀτμαντλία (σώζονται καὶ σήμερα μερικές, πολὺ περίεργες γιὰ τὴν ἰδιομορφία τους καὶ κάπου—κάπου, σὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλεῖ, ἐργάζονται καὶ πάρα πολὺ καλά, μάλιστα).

Χάρις λοιπὸν τῶν ἄκρως ἐπιτυχῶν ἀποτελεσμάτων της, λόγω τῆς σημειουμένης τεχνικῆς προόδου καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῆς κερδιζομένης ἀπὸ τὶς δοκιμὲς πείρας, ἄρχισε νὰ πιάνη τόπο, λίγο—λίγο, ἡ ἰδέα μιᾶς μερικῆς ἢ ὁλοκληρωματικῆς ἀποξηράνσεως τῆς θαλάσσης Ζουϊντερζέε.

Πάρα πολλὰ σχέδια καὶ ἰδέες εἶχαν διαμορφωθῆ μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων, σχετικὰ μ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἀλλὰ μόνον τὰ σχέδια τοῦ Ὁλλανδικοῦ μηχανικοῦ Λελὺ, λίγο μετὰ τὸ 1880 ἦταν ἐκεῖνα ποὺ παρουσίασαν καὶ δυνατότητα ἐκτελέσεως καὶ οἰκονομικὸν ἐνδιαφέρον σχετικὰ μὲ τὸ κλείσιμο τῆς θαλάσσης τοῦ Ζουϊντερζέε καὶ ἔπειτα τὴν τμηματικὴ ἀποξήρανσί της. Τὸ τελικὸ σχέδιό του ἦταν ἕτοιμο τὸ 1891 καὶ σήμερα ἀκόμα εἶναι ἡ βάσις ποὺ στηρίζεται ἡ ὅλη κατασκευὴ τοῦ γιγαντιαίου ἔργου. Χρειάστηκε ὅμως νὰ περάσουν 25 ὁλόκληρα χρόνια μέχρι νὰ τὸ παραδεχθοῦν. Ἡ ἀνάγκη ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὶς τρομερὲς πλημμύρες τοῦ 1916 καὶ ἡ ἐλλειψις ἀγαθῶν στὸ πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο ἀνάγκασαν τελικὰ τοὺς ὑπευθύνους Ὁλλανδοὺς νὰ σκεφθοῦν σοβαρὰ γιὰ τὴν ἐφαρμογή του.

Ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον.

Κ. Δ. ΣΚΟΥΡΑΣ

Ἐργατικὴ πρωτομαγιὰ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΣ ΔΙΗΡΗΜΕΝΗ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΙΣ

Πρωτομαγιὰ ταῦ 1886. Ἑκατοντάδες Ἀμερικανοὶ ἐργάτες σκοτώθηκαν διεκδικῶντας πὸ περίφημο σύνθημα ὀκτὼ ὧρες δουλειά, ὀκτὼ ὧρες μόρφωσι καὶ ἀνάπαυσι, ὀκτὼ ὧρες ὕπνο.

Μὲ τὴν πρότασί τους αὐτὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐργάτες ἠθέλησαν νὰ μείνη ἀξέχαστη ἡ πρωτομαγιὰ τοῦ 1886. Μπροστὰ στὴν ἀποφασιστικὴ συνοχὴ τῶν ἀπεργῶν, οἱ ἐργοδότες ἀναγκάζονται νὰ ἱκανοποιήσουν τὸαἴτημά τους. Στὸ Σικάγο μόνον ἐθεώρησαν οἱ ἐργοδότες προτιμότερο νὰ σπάσουν μὲ διέργους τὴν ἀπεργία παρὰ νὰ ἀποδεχθοῦν τὸ ὠφρον Οἱ ἐργάτες ὅμως ἀποφασισμένοι νὰ πετύχουν ὁπωσδήποτε τὸ αἴτημά τους συνεχίζουν τὴν ἀπεργία καὶ στὶς 3 Μαΐου, 40.000 ἀπεργοὶ ὀργανώνουν μίαν ὀγκώδη συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας ποὺ εἶχε νεκροὺς καὶ τραυματισμένους.

Ἡ ἐξέγερσις τῶν ἐργατικῶν κύκλων ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἐπιθέσεως ὑπῆρξεν πρωτοφανής. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν διαμαρτυριῶν εὑρίσκεται ἡ «Ἐργατικὴ Ἐφημερίδα» ποὺ μὲ μιὰ ἱστορικὴ προκήρυξί της καλεῖ τοὺς ἐργάτας σὲ συλλαλητήριο γιὰ τὴ δολοφονικὴ ἐπίθεσι ποὺ ἐδέχθησαν οἱ ἐργάτες. Ἡ προκήρυξις ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔλεγε. «Ὁ πόλεμος τῶν τάξεων ἤρχισε. Χθὲς τοφέκισαν τοὺς ἐργάτας μπροστὰ στὸ ἐργοστάσιό τους. Τὸ αἷμα τους γυρεύει ἐκδίκησι. Ποιὸς ἀμφιβάλλει τώρα ὅτι οἱ τίγρεις δὲν δίψοῦν γιὰ τὸ αἷμα τῶν ἐργατῶν; Οἱ ἐργάτες ὅμως δὲν εἶναι πρόβατα. Ὁ θάνατος παρὰ ἡ δυστυχία. Ἂν τουφεκίσουν αὔριο ἐργάτες θὰ τοὺς ἀπαντήσουμε μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ θὰ μᾶς θυμοῦνται γιὰ πολὺ καιρὸ οἱ ἀφεντάδες μας.

Σκουπίσατε τὰ δάκρυά σας ἐσεῖς ποὺ πάσχετε. Κάμετε καρδιὰ. Σκλάβοι σηκωθεῖτε!»

Ἦτο τόσο μεγάλη ἡ ἀπήχησις ποὺ εἶχε ἡ προκήρυξις ὥστε τὴν ἄλλη μέρα 15.000 ἐργάτες συγκεντρώθησαν ἀψηφῶντας τὸν κίνδυνο, γιὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν. Ἕνα κάρφο ἐχρησιμοποιήθη ὡς βῆμα στὸ πρῶτο ρήτορα. Δὲν εἶχε τελειώσει, ὅμως τὸ λόγο του ὅταν πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἀρχίζουν τοὺς πυροβολισμούς. Οἱ ἐργάτες λαμβάνουν θέσι μάχης καὶ κατορθώνουν νὰ τρέψουν εἰς φυγὴν τοὺς ἀστυνομικούς. Στὸ τέλος ὅμως μιὰ μεγάλη ἐνίσχυσι ἀπὸ ἀστυνομικοὺς ἔφερε τὸν πανικὸ στοὺς ἐργάτας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διλυθῆ αὐτὴ ἡ συγκέντρωσις μὲ ἑκατοντάδες νεκροὺς καὶ τραυματίας.

Ἀπὸ τοὺς ἐργάτας αὐτοὺς ὀκτὼ χαρακτηρίζονται ὡς ἀρχηγοὶ συλλαμβάνονται καὶ καταδικάζονται εἰς θάνατον. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1887 οἱ τέσσαρες κρεμάστηκαν στὴν κεντρικὴ πλατεῖα τοῦ Σικάγου. Ὁ πέμπτος αὐτοκτονεῖ μισὴ ὥρα πρὶν τὸν ἀπαγχονήσουν καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς ἀδηγοῦνται στὰ κάτεργα.

Τὴ μνήμη τῶν ἐργατῶναυτῶν τιμῶντας τὸ Διεθνὲς Ἐργατικὸ Σοσιαλιστικὸν συνέδριο ἀπεδέχθη πρότασι τῶν Ἀμερικανῶν ἐργατῶν καὶ καθιέρωσε τὴν 1ην Μαΐου σὰν ἡμέρα ποὺ οἱ ἐργάτες ὅλου τοῦ κόσμου πρέπει νὰ τὴ θεωροῦν δική τους.

Ἑβδομήκοντα πέντε ὁλόκληρα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὴν πρώτη ἱστορικὴ ἐκείνη καὶ αἱματοβαμένη ἐργατικὴ πρωτομαγιὰ τοῦ Σικάγου τοῦ 1881, καὶ οἱ ἐργαζόμενοι τῆς χώρας μας ἐν ἔτει 1961 συνεχίζουν νὰ διεκδικοῦν τὰ ἴδια ἐκεῖνα δίκαια αἰτήματα τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων των.

Ἡ ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις τῆς πόλεώς μας διηρημένη καλεῖται ἀπὸ δυὸ Ἐργατικὰ Κέντρα νὰ γιορτάση τὴ φετεινὴ πρωτομαγιά.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα:

Δὲν κατορθώσαμε ἀκόμη νὰ ἐπιτύχουμε οὔτε τὶς ὀκτὼ ὧρες δουλειᾶς, διότι δυστυχῶς καὶ αἱ μέχρι σήμερον Κυβερνήσεις οὐδεμίανκοινων πολιτικὴν ἐφήμοσαν γιὰ τὸν ἐργαζόμενο. Καὶ τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα τὰ βλέπουμεν. Χιλιάδες ἄνεργοι. Χιλιάδες ὑποαπασχολούμενοι. Οἱ ἀπόμαχοι τῆς δουλειᾶς πέφτοντας κυριολεκτικῶς μὲ τὰ ψυχία ποὺ πέρνουν ὡς σύνταξι. Ἡ ἐργατικὴ ἡγεσία διηρημένη, ἀγωνίζεται μόνο νὰ δῆ πῶς κατένειμεν ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας πὰ χρήματα τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας. Ἡ ἤδη ἰσχύουσα καὶ ἀπηρχαιωμένη νομοθεσία μας παραβιάζεται καὶ αὐτὴ ποικίλο τρόπως.

Τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἡμέραν ποὺ ἔχει κερδηθῆ μὲ αἷμα ἐργατικὸ ἡ Ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξις τῆς χώρας μας ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι μόνο λίγη προσοχὴ καὶ σοβαρότητα στὰ ζητήματα ποὺ ἐπιτακτικὰ ζητοῦν σήμερα τὴν λύσιν των ἤτοι:

Κωδικοποίησιν τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας. Καθιέρωσιν ὥρου ἐργασίας καὶ προστασίαν τῶν μαθητευομένων.

Νὰ ἀναδιοργανωθῆ τὸ Ι.Κ.Α. ἐκ βάθρων. Τὸ Ι.Κ.Α. θέλει νοικοκυρωσύνην καὶ νὰ δείξη στοργὴ πρὸς τοὺς ἠσφαλισμένους, πρὸς τὸν ἀπόμαχο τῆς δουλειᾶς καὶ κατανόησιν πρὸς τοὺς ἐργοδότας. Αὔξησιν τῶν συντάξεων, Μείωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας συνταξιοδοτήσεως εἰς τὰ 60 γιὰ τοὺς ἄνδρας καὶ 55 ἐ-

---

Χρειάζεται ἐν ὀλίγοις ρεαλιστῶν διὰ τὰς γυναίκας.

κὴ ἀντιμετώπισις τῶν ἐργατικῶν προβλημάτων. Κοινωνικὴ πολιτικὴ διὰ τὸν Ἐργαζόμενον.

Πάντως τὸ σημερινὸ σύνθημα τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν ἐργατικῶν Κέντρων καὶ δὴ τῆς πόλεώς μας πρέπει νὰ εἶναι Ἑνοποίησις τῆς ἐργατικῆς ἡγεσίας του.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ περὶ αὔφους τοῦ Πατριαρχείου

Η ΓΝΗΣΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Τοῦ κ. Ἰω. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου καὶ τοῦ Γ' Γυμνασίου Ἀρρένων

"Ενα ἀπὸ τὰ παράδοξα τῆς ἀμίμητης ἐποχῆς μας εἶναι καὶ ἡ αὐθαίρετη χρησιμοποίησις τῶν ὅρων καὶ τῶν ὀνομάτων.

Ἔτσι βλέπει κανεὶς σὲ πράγματα ἀμφίβολα νὰ κολλοῦν τὴν ἐτικέττα κλασσικόν, ἰδεῶδες κλπ.

ματα κάποιου Συλλόγου τῆς πόλεως μας νὰ τιτλοφορῆται ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ τοῦ ὄφους τοῦ Πατριαρχείου, Κλασσικὴ Βυζαντινὴ Μουσική.

Ὁ ὅρος «Κλασσικὸς» σημαίνει ἀσφαλῶς ἐδῶ τὴν γνησία Βυζαντινὴ Μουσικὴ ὅπως τὴν ἐδημιούργησε τὸ Βυζάντιον. Εἶναι ὅμως γνωστόν, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ὅταν ὑποδουλώθηκε στοὺς Τούρκους, στὸν τομέα τῆς μουσικῆς δέχθηκε πολλὲς ἀνατολίτικες ἐπιδράσεις καὶ διεμόρφωσε ἀνατολίτικα στοιχεῖα (ἀμανέδες π.χ.).

Αὐτὸ πιστεύομεν ἐμεῖς καὶ αὐτὸ ὑποστηρίζει ὄχι μόνον ὁ Β. Στεφανίδης, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀκάματος ἐρευνητὴς τῆς Παντελάκης.

Τὴν ἰσχυρότερη ἐπίδρασι τῶν ἀνατολικῶν στοιχείων τὴν ἔπαθε ἡ μουσικὴ τῆς Πόλεως ὅπου ἄλλωστε ἦτο τὸ Κέντρον τῆς τουρκικῆς μουσικῆς.

Ἄρα ὁ ὅρος κλασσικὴ Βυζαντινὴ μουσικὴ μὲ τὸ ὄφος τῶν Πατριαρχείων ἔρχει ἐντονώτατη ἀνατολίτικη ὑφὴ καὶ μοιάζει τόσο πολὺ μὲ τὸν ἀμανὲ ποὺ ὅταν κανεὶς ἀκούση κανένα τέτοιο ψάλτη στὸ ραδιόφωνον διερωτᾶται μήπως κατὰ λάθος ἄνοιξε τὸν σταθμὸν τῆς Ἀγκύρας.

Ἀνεξάρτητα ὅμως ἀπὸ αὐτό, εἶναι κάπως ὑπερβολικὴ ἡ ἀξίωσις ὡρισμένων φίλων (κακῶν φίλων) τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς, νὰ θέλουν τοὺς ἀμανέδες νὰ τοὺς ἐπαναφέρουν καὶ πάλιν στὶς Ἐκκλησίες μας. Ἴσως σ' αὐτοὺς ν' ἀρέσῃ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς μουσικῆς, λόγῳ ἐλλείψεως γνώσεων περὶ πραγματικῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς, καὶ ἀμφιβολιῶν μας, περὶ τῆς ἀμιγοῦς ἑλληνικῆς προελεύσεώς των, ὥστε νὰ δύνανται νὰ συγκινοῦν μὲ κάτι τὸ ἀληθινὰ ἑλληνικό, δηλαδὴ μὲ τὸ καθαρὸ ἑλληνικὸ γοῦστο.

Ἡ μεγάλη ὅμως πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως καμμιὰ συγγενεια δὲν νοιώθει πρὸς τὰ πλαδαρὰ ἤθιμα τῆς ἀνατολῆς, πολὺ περισσότερον δὲν ἀρέσκεται στὴν θρηνώδη μουσικὴ μουρμούρα τῆς φαταλιστικῆς καὶ νεχωλοῦς ἀνατολίτικης ψυχοσυνθέσεως ποὺ κατὰ τὸν ψυχίατρον Κ. Κατσαρὰ «Οἱ ἀρρύθμως καὶ ρινοφώνως ἀγγελλόμενοι ὕμνοι ἐπιδροῦν δυσμενέστατα ἐπὶ τῆς ψυχικῆς ὑγείας».

Προτιμοῦμε τὴν Βυζαντινὴ μουσικὴ ὅπως μᾶς τὴν ἄφισαν οἱ "Αγιοι κλασσικοὶ ὑμνοδοὶ καὶ ὄχι ὅπως θέλουν νὰ μᾶς τὴν παρουσιάσουν οἱ λεγόμενοι φίλοι μὲ τοὺς ἀπὸ Θεσσαλονίκης τοπικιστὰς καὶ πάσης Εὐρωκαμπίας ,καὶ ἀκόμη τὴν θέλουμε ὅπως τὴν διεμόρφωσαν στὰ 130 χρόνια ἐλευθέρου βίου ἄριστοι "Ελληνες μουσουργοὶ ποὺ ἤντλησαν ἀπὸ τὰ ἄσματα τῆς μουσικῆς Βυζαντινῆς παραδόσεως. Ἀλλὰ καὶ τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς μουσικῆς παραδόσεως.

Γιατὶ ἡ τέχνη δὲν ξαναγυρίζει πρὸς τὰ πίσω. Προχωρεῖ μπροστὰ καὶ πὰ ρακολουθεῖ τὴν ψυχικὴ ἐξέλιξι τῶν λαῶν καὶ ἐκφράζει τὶς σύγχρονες λαχτάρες του καὶ τὰ ἰδανικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς

ΜΕΤΑ ΤΑ ΟΣΑ ΕΓΙΝΑΝ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΑ

Κύριε Διευθυντά,

Ταλαίπωρος πατὴρ ἐπιθυμῶν, καθ' ὅ εἶχεν ὑποχρέωσιν ἄλλωστε νὰ προστατεύση τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ποδοσφαιριστοῦ υἱοῦ του δι' ὅσα, ὄχι ἕνας ἢ δύο, ἀλλά, χιλιάδες, φεῦ, φιλάθλων καταμαρτυροῦν ἐναντίον του, εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ προστρέξη εἰς τὴν βοήθειαν ξένου κονδυλοφόρου, ὁ ὁποῖος ὅμως ἐπέτυχεν ζωὴς καὶ σκοπίμως ὄχι νὰ δικαιολογήση ἀλλὰ νὰ ἐκθέση δυστυχῶς περαιτέρω πατέρα καὶ υἱόν. Δὲν ἐξηγεῖται πράγματι ἄλλως, πῶς ὁ ἀθῶος πατήρ, παρουσιάζεται ἐνώπιον τῆς κοινῆς Γνώμης τῶν Πατρῶν ἐξαίρων «τὰς ποδοσφαιρικὰς ἱκανότητας τοῦ υἱοῦ του», τὴν «καταπληκτικὴν ἀπόδοσίν του στὸ περυσινὸ καὶ ἐφετεινὸ τοπικὸ πρωτάθλημα», τὸ ὅτι «ἐθαυματούργησε καὶ ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος συντελεστὴς τῆς ὁμάδος του, παραβιάζων μὲ τὰ πετυχημένα σοῦτ τὰ ἀντίπαλα δίκτυα» ἀλλὰ καὶ, ταυτοχρόνως, μὴ δίδων καμμίαν ἐξήγησιν περὶ τοῦ πῶς συνέβη ὥστε ὅλα αὐτὰ νὰ διακοποῦν αἰφνιδίως καὶ ὁ ἐάρινος "Ανδρέας, κατὰ τοὺς ἀγῶνας τῆς Β' Ἐθνικῆς Κατηγορίας νὰ παρουσιάση παίξιμο ποὺ ἐνεθύμιζε ἄφερα κοπανιστόν. Ὁ γράφας, λοιπὸν φαίνεται, ὅτι ἐνέπαιξε τὸν συμπαθέστατον πατέρα τοῦ ποδοσφαιριστοῦ, δστις θὰ πρέπει νὰ ἔχη ἤδη πεισθῆ περὶ τοῦ ὅτι τὸν παρέδωσαν ἐνώπιον τῆς φιλάθλου γνώμης τῶν Πατρῶν χωρὶς ἐπιχειρήματα, ἐνῶ τὸ προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ σιωπήση καὶ αὐτός, ὅπως σιωπᾶ καὶ ὁ υἱός του πολὺ φρονίμως ποιῶν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ συμμεριζόμεθα τὴν πικρίαν τοῦ ὀπωσδήποτε κατασυγκεκινημένου πατρὸς διὰ τὸ κατάντημα τοῦ φιλάθλου πνεύματος διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι γνωρίζομεν πλέον ποῖοι εἶναι οἱ πρωτεργάτες.

Συμφωνοῦμεν ἐπίσης μὲ τὸν ἐπιστολογράφον, ὅτι ὁ υἱὸς ποδοσφαιριστὴς διέπρεψεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν ποδόσφαιρον καὶ δὲν ἀποκλείεται, ἴσως ὅτι καὶ ἡ κυρασσὶς του ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποδοσφαίρου νὰ εἶναι μία αἰτία τῆς, ἄλλως πῶς περιέργου ποδοσφαιρικῆς του κατασπώσεως, δυστυχῶς ἀλλὰ καὶ περιέργως, ἐπαναλαμβάνομεν μόνον ὅταν ἔφερε τὰ χρώματα τῆς ὁμάδος του.

Τέλος συμφωνοῦμεν μαζί του ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς ὁμάδος του θὰ πρέπει ὄντως νὰ τοῦ παραχωρήση μεταγραφήν, ὄχι δι' ἄλλο σωματεῖον ὅμως τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ δι' ἄλλης πόλεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ γνωρίζουν αἱ Πάτραι ὅτι θὰ τὸν ἀντιμετωπίζουν πλέον ὡς ἀντίπαλον κατ' εὐθείαν καὶ ὄχι ὡς συμμαχητὴν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτρέψη μελλοντικὰς παρεξηγήσεις καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέπη περιθώρια περαιτέρω κατηγοριῶν. Περαίνοντες εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν σεβαστὸν πατέρα ἐπιστολογράφον, εἰς τὸ ὅτι εἶναι ὄντως γεγονός, ὅτι σήμερον ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι δὲν συναισθάνονται τὰς ὑποχρεώσεις των. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἄγνωστον, εἶναι, τὸ διατὶ αὐτὴ ἡ τόση ἀναισθησία! Ἂν τὸ ἀντιληφθοῦν εἰς τὸ μέλλον, καθήμενοι εἰς τὰς κερκίδας πλέον πατὴρ καὶ υἱὸς θὰ προσφέρουν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὸ πατραϊκὸν ποδόσφαιρον ἂν βεβαίως φροντίσουν περὶ αὐτοῦ καὶ τὴν Κοινὴν Γνώμην, νὰ πληροφορήσουν.

Α. Β.

ΡΕΞ

ΣΗΜΕΡΟΝ 4.15—12.15

Ἕνα συγκλονιστικὸ κοινωνικὸ δρᾶμα μεγάλων ἐξιώσεων δυνατὰ βαθειὰ ἀνθρώπινο, συναρπαστικό.

Ἡ συγκίνηση βαθύτατα κάθε στιγμὴ καὶ κάθε ἄφθρα.

Ο ΗΛΙΟΣ ΛΑΜΠΕΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

Μὲ πραγματικὰ ἀριστουργηματικὴ ταινία τοῦ Ρωσσικοῦ κινηματογράφου.

ΒΑΛΕΝΤΙΝ ΖΟΥΚΩΦ
ΛΙΛΙΑ ΑΛΕΣΝΙΚΟΒΑ
ΣΤΕΠΕΝΙΟ ΜΠΟΥΡΕΝΩΦ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΣΗΜΕΡΟ